

jo maaſte være ſtet i en høiere Grad paa andre Steder; men i den meget ſtore Erfarings-
Treds, ſom overſes her, har Tabet aldrig været ſaa ſtort, og i det Hele indfinder dette Tab ſig der meget ſjældent. Naar man nu vil give denne Frihed, vil Dverftigningen ganſke viſt ſke længt oftere og alſaa ganſke ſikkert medføre et betydeligt Tab for Statskaſſen. Det er denne Frihed ganſke ſikkert ikke værd, ligesom den vil føre til en Uſikkerhed i det hele Forhold, ſom ikke kan Andet end anſes for meget ſkadelig, og ſom maa antages at ville føre til videre Beſtræbelſer i den Retning at omgaa Beſkatningens egentlige Henſigt, hvad der jo paa ingen Maade kan findes rigtigt. Jeg tror derfor beſtemt at maatte fraraade Vædringsforſlaget under Nr. 14.

Brasch: Jeg tror, at den Forudſætning, hvorfra den ærede Miniſter gik ud, at det, hvis Forſlaget under Nr. 14 vedtages, vil være vedkommende Brændevinsbrænder temmelig ligegyldigt, om Mæſten gjæver over, idet den overgjærende Mæſte dog ſaa om trent kan føres tilbage i ſamme gode Tilſtand, hviler paa et mangelfuldt Kjendſkab til de virkelige Forhold. Det er i Betænkningen ſagt, og det vil jeg meget ſtærkt hævde, at Ingen virkelig kan ønske eller finde ſin Regning ved, at en ſaadan Overgjæring finder Sted. Den vil under alle Forhold medføre et ligefremt Tab for Brændevinsbrænderen. Naar den ærede Miniſter derhos mente, at det nu er meget ſjældent, at ſaadanne Tilfælde indtræde; ſaa ſkal jeg dertil kun bemærke, at jeg vel ikke kjender Forholdene her i Kjøbenhavn meget nøie, men at man, ſaavidt jeg veed, her gjerne anvender Byg ved Brændevinsproduktionen, og at Erfaringen ganſke viſt lærer, at en Overgjæring er mindre ſandsynlig og indtræder mindre hyppig med den. Overalt derimod, hvor der anvendes andre Kornſorter, og navnlig Rug eller ogsaa Kartofler til Produktionen, maa jeg beſtemt faſtholde, hvad der ſtaar i Betænkningen, at der gives en Periode, hvor ofte mere end $\frac{1}{4}$ af Indholdet forlader Karret. Efter Lovforſlagets Beſtemmelſer vil det ſaaledes Overſkydende nu være aldeles tabt. Lovforſlaget er jo baaret frem af flere Grunde,

men navnlig ogsaa i Statsøkonomiens Navn, og nu vil jeg dog ſpørge, om det vil være rigtigt ſaa at faſtholde en Beſtemmelſe af den anførte Beſtaffenhed, der vil bewirke Tab i ſaa ſtort et Omfang, at det i enkelte Tilfælde kan paavies at ville udgjøre $\frac{1}{4}$ af den paa et ſaadant Kar anvendte Kapital. Jeg tror, at de Betæneligheder, ſom den ærede Miniſter har yttret, ville forsvinde ved en nøiere Underſøgelse af de faktiſke Forhold. Thi, jeg gjen tager det, ingen forſtandig Fabrikant kan ville ſøge Fordel ad den omtalte Vej, og til dem, der muligviſt ville kunne gjøre det af Mangel paa Kjendſkab til de virkelige Forhold, kan man dog ikke tage Hensyn. Jeg har alſaa det Haab, at den ærede Miniſter ikke beſtemt vil modsætte ſig Forſlaget under Nr. 14, og at han vil have den Tilfredsſtillelſe igjennem en ſenere fornyet Underſøgelse at komme til den Dverbeviſning, at det ikke blot er i Statskaſſens Interesſe, men ogsaa til Induſtriens Fremme, naar den dert indholdte Beſtemmelſe optages. Der er jo i ſelve Forſlaget taget meget ſtærke Rautelex. Der er ſaaledes ſagt, at Intet af det Opsamlede maa optages i noget andet Kar eller i nogen Ballie, og der gives alſaa ingen anden Udvej end at føre det tilbage til det Kar, hvorfra det er udrundet. Thi at føre dets Indhold over i et andet Kar, hvori der er Plads paa Grund af, at Afgjæringen dert er ſaa at ſige tlendebragt, og fordi dette andet Kars Indhold derved er ſunket ſaaledes ſammen, at det kan modtage Overgjæringen, det kan heller Ingen indlade ſig paa, fordi det ſtrider imod en forſtandig Drift. At føre Materiale, der befinder ſig paa et viſt Gjæringsſtadium, over til et andet Materiale, der befinder ſig paa et andet Gjæringsſtadium, vil Ingen indlade ſig paa, thi det vilde medføre meget ſtore Ulemper for Fabrikanten. Statskaſſen vil alſaa ikke kunne vente noget Tab af den under Nr. 14 foreſlaaede Beſtemmelſe. Jeg maa ogsaa med Hensyn til Beſtemmelſen fremhæve, at Forholdet paa dette Punkt i og for ſig er af en eiendommeligt Beſtaffenhed. Medens Brændevinslovgivningen nemlig nu iøvrigt viſer bort fra enhverſomhelſt Beſvigelse, ligesom det da ogsaa ſtrider mod Fabrikantens Tilboielighed